

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/34/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520010565
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7520010565.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Martina Baločka, v trestnej veci proti obžalovanému K. F., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 18.1.2022, sp. zn. 2T/119/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. septembra 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému K. F., nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom G. XXX, G. - Y., okres F. - S. ukladá podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 18.1.2022, sp. zn. 2T/119/2020 bol obžalovaný K. F. uznaný vinným prečinom usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 02.11.2019 v čase okolo 23.45 hod. viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky Š. S., evidenčného čísla F. po ceste III/3310 smerom od obce H. na obec L., okr. F.-S., kde neprispôsobil rýchlosť jazdy, stavu a povahe vozovky v dôsledku čoho sa s vozidlom po prejdení tiahlej pravotočivej zákruty na mokrom povrchu dostal do šmyku, zišiel z cesty vpravo, kde pravou strednou časťou narazil do stromu, následkom čoho jeho spolujazdec F. J., nar.XXXX, ktorý v tom čase sedel na prednom pravom sedadle utrpel mnohopočetné poranenia hlavy a trupu nezlučiteľné so životom, pričom u vodiča vozidla po dopravnej nehode bol vykonaný odber krvi, na základe čoho bolo vykonané toxikologické vyšetrenie etylalkoholu v krvi a následným znaleckým skúmaním bola jeho koncentrácia etylalkoholu v čase dopravnej nehody stanovená na 0,58 g/kg (promile) až 0,60 g/kg (promile), kde týmto konaním porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v platnom znení, podľa ktorého vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôsobiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, pričom vodič smie jazdiť, len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému, aby poškodenému F. J., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G. Č.. XXX, okres F.-S., uhradil škodu vo výške 840,09 eur (osemstoštyridsať eur a deväť centov).

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil odvolanie obžalovaný čo do výroku o jeho vine, treste a náhrade škody. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že považuje rozhodnutie za neodôvodnené a konanie, ktoré mu predchádzalo za nezákonné. Počas celého konania sa vyjadroval k výpadkom pamäte, ktoré utrpel v súvislosti s otrasom mozgu, pričom súd túto skutočnosť nebral do úvahy. V prípravnom konaní, ako aj na začiatku hlavného pojednávania vyjadril ľútosť nad stratou priateľa a chápe aj zármutok rodinných príslušníkov, no sám si nevie vysvetliť okolnosti nehody. Trvá na tom, že za volant motorového vozidla by si pod vplyvom alkoholu nesadol, pričom opak nebol preukázaný ani v súdnom pojednávaní. Dôvodom dojednania s poškodeným o šoférovaní motorového vozidla bol práve zodpovedný prístup k otázke alkoholu za volantom. Nevie si predstaviť poškodeného, aby mu akúkoľvek výmenu na miesto vodiča umožnil. Súd bez objektívnych faktov neberúc do úvahy úraz hlavy, len konštatuje pri vynesení rozsudku účelové fabulácie. Je však zo súdnej praxe známe, že bezprostredne po nehode tobôž po precitnutí si osoba v šoku nedokáže vymyslieť rozhodné skutočnosti. Ihneď po prepustení z nemocnice dňa 5.11.2019 sa dostavil dobrovoľne k vyšetrovateľovi, kde uvádzal, ako skutočnosti k tomu čo si pamätá, tak aj utržené zranenia, z ktorých jedným je úraz hlavy, ktorý mu zapríčinil otras mozgu. Znalci v konaní nedali odpoveď na rozhodné otázky a to rozmiestnenie biologických stôp, pričom vo svojich výpovediach síce uviedli, že z dôvodu pohybu tiel, no opomenuli, že sa nejedná o ffnutia (výsluch dňa 25.11.2021), ale o otery (ZP ČEZ: PPZ-KEU-KE-EXP-2019/2490). Znalec Ing. A. pri výsluchu pripustil prenos nôh vodiča cez stredovú konzolu, avšak nedošlo k vykonaniu takej simulácie a prípadného potvrdenia, či vyvrátenia tejto skutočnosti. Znalecký posudok ZP41/2019 (MUDr. G. O., PhD.), ZP30/2019 (MUDr. B. D.) z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Súdne lekárstvo je podľa jeho názoru vypracovaný v rozpore s uznesením o pribratí znalcov ČVS: ORP-629/1-VYS-KS-2019 zo dňa 4.11.2019 a považuje ho za nezákonný a neprípustný dôkaz. Z uznesenia o pribratí znalcov vyplývajú otázky, na ktoré nedali znalci odpoveď a naopak odpovedá na otázku posúdenia skutku, ktorá zadaná nebola. V rozpore s ust. § 145 Tr. por. hodnotí vo svojom posudku niektoré dôkazy a rieši de facto právne otázky. V znaleckom posudku nebolo odpovedané na zadané otázky, najmä nebola daná odpoveď na bezprostrednú príčinu smrti neobehého. Poukázal tiež na nejasnosti v súdnom spise, pričom z fotografií č. 28,29 či 30 je zásadné posunutie celej prednej časti najmä volantu smerom k strane spolujazdca a zrejme došlo aj k zásadnému ohnaniu volantu smerom do priestoru spolujazdca, čo je nelogické pri náraze do pravej strany vozidla. Znalecký posudok MUDr. G. O. PhD. pokladá za nezákonný, a tým neprípustný dôkaz v trestnom konaní z dôvodu absencie odpovede znalcov na otázky vymedzené v uznesení o pribratí znalcov zo dňa 4.11.2019 viažuce sa na otázku posúdenia základných okolností samotného skutku. Navyiac, poukazuje aj na rozpory vo výpovediach svedka C. Z. a svedka Ing. J. Y. v súvislosti so zakliesnením druhej osoby na sedadle spolujazdca pod palubnou doskou. Má za to, že ani po snahe prvostupňového súdu nebolo riadnym spôsobom preukázané, že by vodičom vozidla bol v čase nehody obžalovaný, a ani znalecké dokazovanie nie je použiteľné pre namietané vady v súvislosti s korektným a objektívnym posúdením jeho zavinenia. Pri otázke trestu obžalovaný namietá výšku trestu a má za to, že príslušný súd nepostupoval v zmysle všeobecných zásad pre ukládanie trestu, neprihliadol na osobu obžalovaného, ako aj okolnosti, za ktorých malo dôjsť k spáchaniu trestného činu, rovnako tak nevzal do úvahy poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a zhodnotiac jeho osobu navrhol postup v zmysle § 51 Tr. zák., prípadné uloženie trestu domáceho väzenia, ktoré budú dostatočné na jeho nápravu a prevýchovu a v kontexte odvolacích námietok navrhol, aby krajský súd jeho odvolaniu vyhovel.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť

postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného F. J., svedkov Ing. J. Y., V. P., J. R., Z. Ž., MUDr. H. C., V. F., O. V., H. Š., F. F., G.Y. V., C. Z., MUDr. G., výsluchom znalkyne z odboru Zdravotníctvo odvetvie toxikológia MVDr. Z. R., znalca z odboru dopravy Ing. Z. A., znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Súdne lekárstvo MUDr. G. O., PhD., prečítaním znaleckého posudku Kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ a prečítaním ďalších listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, na základe ktorých uznal obžalovaného K. F. za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák.

Svoj záver o vine obžalovaného oprel predovšetkým o závery znaleckého posudku z odboru dopravy, z ktorého je zrejmé, že technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy a neprispôsobenie jazdy stavu mokrej vozovky, kedy vodič viedol vozidlo neprimeranou a nedovolenou rýchlosťou a to cca 110 km/h. Dovoľená rýchlosť na danom úseku je 90/km/h a rýchlosť, ktorou by bol vodič mohol zabrániť dopravnej nehode bola do 84 km/hod.

Rovnako bolo nesporné, že obžalovaný K. F. bol v čase nehody pod vplyvom alkoholu. Vo veci boli okrem znaleckého posudku vypracované aj dva dodatky k znaleckému posudku v ktorých znalkyňa záverom ustálila, že K. F. mal v čase dopravnej nehody v krvi koncentráciu etylalkoholu nižšiu ako jedno promile, približne v rozmedzí od 0,58 -0,66 g/kg /promile/ a ako znalkyňa uviedla, vo všeobecnosti sa koncentrácia alkoholu v krvi od 0,51 -1,00 g/kg promile vyhodnocuje ako stav podnapitosti, pričom tento stav u vodiča spôsobuje zmeny, ktoré znižujú schopnosť riadenia motorového vozidla a pri koncentrácii etylalkoholu v krvi nad 0,60g/kg je riziko dopravnej nehody dvakrát vyššie ako u triezveho vodiča.

U obžalovaného boli v čase dopravnej nehody zistené aj kanabidoity, THC, obžalovaný tvrdil, že je iba občasným konzumentom, a že drogu užil cca 3-4 dni pred nehodou. Keďže nebola zadaná požiadavka znalkyni v čase, keď disponovala vzorkami, nebolo možné zistiť, či pozitívita THC v moči mohla alebo nemohla ovplyvniť jeho spôsobilosť viesť motorové vozidlo.

Zo záverov znaleckého posudku z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo vyplynulo, že bezprostrednou príčinou smrti F. J. boli mnohopočetné poranenia hlavy a trupu nezničiteľné zo životom, konkrétne mnohopočetné zranenia F. J. sú podrobne uvedené na č.l.157-158 spisu.

K mechanizmu vzniku popísaných zranení znalci uviedli, že podľa ich názoru na pravom prednom mieste sediaci F. J. sa najskôr pri prudkom a rýchlom zídení osobného auta naľavo od cesty v smere jeho pohybu cez výmoľ najskôr prudko zošmykol hlavou a telom dopredu do oblasti palubnej dosky a do oblasti čelného skla vľavo, pri ktorom došlo k vzniku početných rezných poranení a kožných odrenín na jeho tvári vľavo, ako aj zlomenine nosa, k ložiskovým pomliaždeninám mäkkých lebečných pokrývok v ľavej čelovospánkovej oblasti, ku vzniku poranení hrudníka vpravo so zlomeninami rebier a pomliaždeninami pľúc.

Takmer okamžitým nárazom čiastočne horizontálne rotujúceho sa osobného motorového vozidla došlo k prudkému nárazu jeho pravej bočnej plochy do stromu nachádzajúceho sa vedľa cesty vľavo (v smere jeho pôvodnej jazdy). Pri tomto náraze došlo k prudkému nárazu pravej bočnej plochy tela F. J. do oblasti pravých predných bočných dverí, stĺpikov až strechy. Pri tomto bočnom pravostrannom náraze došlo k vzniku kožnej odreniny a krvnej podliatiny v pravej temennozáhľavnej oblasti hlavy, k pomliaždeniam mäkkých lebečných pokrývok v pravej temennozáhľavnej oblasti, k prekrvácaniu väzivového spojenia lebky a krčnej chrbtice, k úrazovému opuchu mozgu, k trieštivej zlomenine tela tretieho stavca hrudníkovej chrbtice, k úrazovému opuchu mozgu, k trieštivej zlomenine tela tretieho stavca hrudníkovej chrbtice, k pomliaždeniam pravých pľúc, k pomliaždeniam obličiek, závesného aparátu tenkého čreva, obojstranne zapobrušnicového priestoru a roztrhnutiu lonovej spony. Stlačením dolných končatín medzi palubnú dosku a podlahu auta vpravo vpredu došlo k vzniku povrchových poranení dolných končatín a k jeho čiastočnému zaklineniu a nemožnosti ho z auta vytiahnuť.

Podľa vyšetrených okolností bol F. J. po dopravnej nehode nájdený v osobnom motorovom vozidle Š. S. na prednom pravom mieste (vedľa vodiča), pričom ešte u neho bolo pozorované lapavé dýchanie a krvácanie z hlavy. Menovaný mal dolné končatiny zaklinené medzi palubnou doskou a motorom auta vpravo vpredu a bolo ho možné vytiahnuť z auta len použitím hydraulického zariadenia, a teda z rozsahu,

distribúcie a charakteru poranení F. J. je možné konštatovať, že F. J. v čase dopravnej nehody neriadil osobné motorové vozidlo Š. S., ale že sa nachádzal na pravom prednom sedadle vedľa vodiča (bol spolujazdec).

Z vykonanej simulácie pohybu nepripútanej posádky vyplynulo, že osoba, ktorá sa po dopravnej nehode nachádzala na sedadle vodiča, teda K. F. bol vodičom Š. S. a osoba nachádzajúca sa na sedadle spolujazdca vpredu vpravo, teda F. J. nevedol vozidlo v čase dopravnej nehody.

Znalec Ing. Z. A., ktorý bol vypočutý v prípravnom konaní zotrval na svojom znaleckom posudku v celom rozsahu a vyjadril sa, že iné usporiadanie osôb vo vozidle ako uviedol nie je možné a vzhľadom k zisteným skutočnostiam je možné vylúčiť, aby vozidlo viedol F. J.. Znalec doplnil po oboznámení sa so závermi posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, ktoré sú aj súčasťou znaleckého posudku z odboru dopravy, a bral ich v úvahu, tieto závery nevyklúčujú pohyb posádky ako uviedol v posudku. Na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu zotrval na záveroch znaleckého posudku, doplnil že sedadlá vo vozidle po dopravnej nehode neboli voči sebe rovnobežné, ale sedadlo spolujazdca bolo deformáciou natlačené a stočené v smere k sedadlu a operadlu vodiča, čo je možné vidieť na strane 41 znaleckého posudku (obrázok vpravo tretí zhora), a zároveň operadlo vodiča bolo zaklonené v smere k zadným sedadlám, preto ak by obžalovaný ležal na tomto sedadle a ozýval sa, svedkom sa mohlo javiť že počujú hlasy zo zadnej časti vozidla.

Znalec tiež jednoznačne uviedol, že pri tejto konkrétnej dopravnej nehode, kedy dochádza k bočnému nárazu do stromu alebo pevnej prekážky je vylúčené, aby mohlo dôjsť k výmene spolujazdca a vodiča počas samotného priebehu nehodového deja, čo vysvetlil na hlavnom pojednávaní.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku (čo možno usúdiť z podaného odvolania), nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, precíznym a erudovaným spôsobom vyhodnotil i prípravné konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby, a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery. Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992).

V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil

s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Odvolačný súd sa však nestotožnil s rozhodnutím okresného súdu vo vzťahu k výroku o uloženom treste.

Obžalovaný je z miesta bydliska hodnotený všeobecne. Zo správy M. R., R..K..S., F. vyplýva, že K. F. pracoval v spol. M. R., R..K..S.. závod Z. v období od 3.4.2018 do 2.4.2020. Pracovný pomer bol uzatvorený na dobu určitú a bol ukončený plynutím dohodnutej doby zo strany zamestnávateľa. Menovaný pracoval v pozícii operátor výroby. Jeho dochádzka bola pravidelná, bez neospravedlnených absencií. Svoju prácu vykonával zodpovedne k spokojnosti svojich nadriadených. Príkazy plnil bez pripomienok, nemal konflikty s nadriadenými ani so spolupracovníkmi. Spoločnosť konštatovala, že išlo o bezkonfliktného zamestnanca tichej povahy. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný. V rámci odvolacieho konania obžalovaný predložil súdu potvrdenie od spoločnosti K. V. V. X. L., z ktorého je zrejmé, že obžalovaný je zamestnaný v tejto spoločnosti od 8.11.2021 a pracovný pomer naďalej trvá, ako aj čestné prehlásenie družky H. Š., z ktorého okrem iného vyplýva, že spolu s obžalovaným a maloletou dcérou žijú v spoločnej domácnosti. Maloletá dcéra má 2 roky. Obžalovaný je spoľahlivý, zodpovedný, starostlivý, milujúci otec a muž. O svoju dcéru a rodinu sa príkladne stará. Voľný čas venuje svojej rodine. Je hlavným živiteľom rodiny.

S poukazom na vyššie uvedené, ako aj na nenapraviteľný následok - úmrtie mladého muža odvolací súd uložil obžalovanému pri existencii jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, pretože takýto trest považoval za zákonný a primeraný, a ktorý splní svoj účel, a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin. Inak napadnutý rozsudok zostal nezmenený.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.